

Rasmussen, vertegenwoordigd door C. Revoldini, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, route de Longwy 180, tegen het arrest, op 18 maart 1997 in zaak T-35/96 tussen L. B. Rasmussen en de Commissie van de Europese Gemeenschappen gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer).

Requirant concludeert dat het het Hof behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 maart 1997 in zaak T-35/96 ⁽¹⁾ in zijn geheel, met inbegrip van de bepaling inzake de kosten, te vernietigen,
- en zoals de eerste rechter had moeten doen,
- enerzijds nietig te verklaren het besluit van de Commissie houdende annulering van de procedure van kennisgeving van vacature nr. COM/116/94,
- anderzijds nietig te verklaren het besluit om het in die kennisgeving van vacature bedoelde ambt voor onderdanen van de nieuwe lidstaten voor te behouden en een aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/929 (hoofd van eenheid V.F.3) te publiceren,
- alsmede de Commissie te veroordelen tot betaling van een vergoeding voor morele schade;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Schending van de artikelen 4, 5, 7, 25, 27, 29 en 45 Ambtenarenstatuut alsmede van het beginsel van de niet-terugwerkende kracht en de zorgplicht, en misbruik van bevoegdheid, doordat het Gerecht het bestreden arrest onjuist en onvoldoende heeft gemotiveerd en niet heeft geantwoord op de argumenten en conclusies van partijen.

⁽¹⁾ PB nr. C 131 van 26. 4. 1997, blz. 14.

Beroep, op 16 mei 1997 ingesteld door Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-189/97)

(97/C 212/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 mei 1997 beroep tegen Raad van de Europese Unie ingesteld door Europees Parlement, vertegenwoordigd door G. Garzón Clariana, rechtsgeleerd adviseur, C. Pennera, afdelingshoofd bij de juridische dienst, en H. Krück, lid van de juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het Europees Parlement, dienst Post en registratie, Bâtiment Tour.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren Verordening (EG) nr. 408/97 van de Raad van 24 februari 1997 ⁽¹⁾ betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië tot samenwerking op het gebied van de zeevisserij en tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van die overeenkomst,
- verweerder in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 228 van het EG-Verdrag: de Raad kon de overeenkomst met Mauritanië niet sluiten zonder overeenkomstig artikel 228, lid 3, tweede alinea, van het EG-Verdrag de instemming van het Europees Parlement te hebben gevraagd en gekregen. Deze overeenkomst heeft immers aanzienlijke gevolgen voor de Gemeenschapsbegroting, daar de financiële compensatie voor Mauritanië alleen al meer dan 20% van de op de begrotingspost B7-800 („Internationale visserijovereenkomsten”) opgevoerde kredieten voor elk van de betrokken begrotingsjaren vertegenwoordigt.
- Schending van wezenlijke vormvoorschriften (de raadplegingsprocedure was niet in overeenstemming met het Verdrag en de wijziging van de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag is niet gemotiveerd).

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 4. 3. 1997, blz. 1.

Verzoek van de Rechtbank van eerste aanleg te Namen van 14 mei 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen C. Deliège en ASBL Ligue francophone de judo et disciplines associées, ASBL Ligue belge de judo en F. Pacquee

(Zaak C-191/97)

(97/C 212/33)

De Rechtbank van eerste aanleg te Namen heeft bij beschikking van 14 mei 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 mei 1997, in het geding tussen C. Deliège en ASBL Ligue francophone de judo et disciplines associées, ASBL Ligue belge de judo en F. Pacquee, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het feit dat een sportbeoefenaar die professioneel of semi-professioneel is of wil worden, verplicht is de toestemming van zijn federatie te hebben om deel te kunnen nemen aan een internationale wedstrijd waarin geen nationale teams tegen elkaar uitkomen, in strijd met het EG-Verdrag, en in het bijzonder met de artikelen 59, 85 en 86 daarvan?